

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec**

(Sprawa C-490/04) <sup>(1)</sup>

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczalność — Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Delegowanie pracowników — Ograniczenia — Składki na krajowy fundusz urlopów wypoczynkowych — Tłumaczenie dokumentów — Deklaracja dotycząca miejsca świadczenia pracy przez pracowników oddelegowanych)*

(2007/C 235/02)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa, G. Braun i H. Kreppel, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: W.-D. Plessing, M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy, T. Lübbig, Rechtsanwalt)

*Interwenient popierający stronę pozwaną:* Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i O. Christmann, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 49 WE — Ograniczenia w zakresie delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług przez przedsiębiorstwa z siedzibą na terytorium jednego z państw członkowskich, którym nie podlegają przedsiębiorstwa krajowe — Obowiązek przedsiębiorstw zagranicznych odprowadzania składek do krajowego funduszu wczasów pracowniczych nawet jeśli gdy podlegają one podobnemu obowiązkowi w państwie pochodzenia oraz obowiązek tłumaczenia znacznej ilości dokumentów związanych ze stosunkiem pracy na język danego państwa — Obowiązek zagranicznych agencji pracy tymczasowej deklarowania krajowej inspekcji pracy wszystkich pracowników oddelegowanych do pracy na rzecz przedsiębiorstwa krajowego przed każdorazowym rozpoczęciem budowy

**Sentencja**

1) *Ustanawiając przepis, taki jak § 3 ust. 2 ustawy o delegowaniu pracowników (Arbeitnehmer-Entsendegesetz) z dnia 26 lutego*

*1999 r., na mocy którego zagraniczne agencje pracy tymczasowej mają nie tylko obowiązek deklarowania faktu kierowania pracownika do wykonywania pracy na rzecz przedsiębiorstwa użytkownika w Niemczech, ale również wszelkich zmian dotyczących miejsca świadczenia pracy, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 WE.*

- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa dwie trzecie kosztów. Republika Federalna Niemiec pokrywa koszty w pozostałym zakresie.
- 4) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 45 z 19.2.2005.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-501/04) <sup>(1)</sup>

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ubezpieczenia bezpośrednie inne niż ubezpieczenia na życie i bezpośrednio ubezpieczenie na życie — Dyrektywy 92/49/EWG i 2002/83/WE — Przeniesienie portfela — Prawo do rozwiązania umów — Dopuszczalność)*

(2007/C 235/03)

Język postępowania: hiszpański

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J.M. Rodríguez Cárcano)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie zobowiązań wynikających z art. 12 ust. 6 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, str. 1) i art. 14 ust. 5 dyrektywy 2002/83/WE Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1) — Ustawa krajowa dyskryminująca ubezpieczycieli z innych państw członkowskich

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 19 z 22.1.2005.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 lipca 2007 r.  
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice  
Włoskiej**

(Sprawa C-134/05) (<sup>1</sup>)

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Pozasądowa windykacja wierzytelności)*

(2007/C 235/04)

Język postępowania: włoski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: E. Traversa, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braglia i P. Gentili, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i art. 49 WE — Ustawodawstwo krajowe poddające wykonywanie działalność w zakresie pozasądowej windykacji wierzytelności wymogowi uzyskania zezwolenia, którego ważność jest ograniczona do obszaru prowincji, w której zostało wydane

**Sentencja**

1) Ustanawiając w ramach tekstu skonsolidowanego ustaw o bezpieczeństwie publicznym (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*) zatwierdzonego dekretem królewskim nr 773 z dnia 18 czerwca 1931 r., ciążący na wszystkich przedsiębiorstwach wykonujących działalność w zakresie pozasądowej windykacji wierzytelności, obowiązek:

- złożenia — pomimo okoliczności, że przedsiębiorstwo posiada zezwolenie wydane przez questore jednej z prowincji — nowego wniosku w każdej prowincji, w której przedsiębiorstwo zamierza wykonywać działalność, z wyjątkiem sytuacji, gdy udzieliło ono pełnomocnictwa przedstawicielowi posiadającemu zezwolenie w tej innej prowincji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 43 WE i art. 49 WE;
- posiadania lokalu na obszarze objętym zezwoleniem i umieszczenia w tym lokalu wykazu usług, które mogą być świadczone na rzecz klientów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 49 WE;
- posiadania lokalu w każdej prowincji, w której przedsiębiorstwo zamierza prowadzić działalność, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 43 WE.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Włoska pokryją własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2007 r.  
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym  
złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) —  
Oy AA**

(Sprawa C-231/05) (<sup>1</sup>)

*(Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe w dziedzinie podatku dochodowego — Możliwość odliczenia przez jedną spółkę kwot wypłaconych tytułem przepływu pieniężnego wewnątrz grupy — Obowiązek posiadania przez spółkę, na rzecz której następuje przekazanie, posiadania siedziby w danym państwie członkowskim)*

(2007/C 235/05)

Język postępowania: fiński

**Sąd krajowy**

Korkein hallinto-oikeus — Finlandia

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Oy AA